

Kuka pelkää pimennyksiä?

Jos me astroharrastajat pidämme perääntyvää Merkuriusta paniikin aiheena (hymy suupielessä), pimennysten yhteydessä pakokauhu yltyy ihan käsittämättömiin sfääreihin. Kuten olemme Merkuriuksen retroista varmasti oppineet, maailma ei noihin kausiin lopu, ja samalla tavoin voimme tyyntyä pimennystenkin suhteen. Pimennykset ovat osa Auringon, Kuun ja Maan kiertokulkua ja ovat täysin normaaleja toistuvia ilmiöitä. Kahdesti vuodessa, kun Aurinko kulkee riittävän lähellä Kuunsolmujen akselia, saamme pariviikkoisen pimennyskauden. Tavallisesti tulee kaksi pimennystä parin viikon väliajoin, Auringonpimennys ja Kuunpimennys, mutta toisinaan mukaan saadaan ylimääräinen ”valojen lahja”. Nyt syksyn pimennyskausi on juuri tällainen kolmen pimennyksen sarja: Kuunpimennys 18.8. 25° Vesimiestä, Auringonpimennys 1.9. 9° Neitsyttä ja Kuunpimennys 16.9. 24° Kaloja.

Pelokas ja paha-aavistava suhtautuminen pimennyksiin on varmasti perua jo kaukaisilta luonnonkansojen ajoilta, ja astrologiassa kotoisin deterministisistä ennustuksista. Moni on omalla kohdallaan todennut, kuinka pimennykset ovat merkittäviä, ja pimennyksen kohdistuminen oman kartan tärkeään kohtaan usein viestii jostakin tärkeästä. Koska pimennykset liittyvät elimellisesti Kuunsolmuihin, voi olla jopa paikallaan ajatella pimennysten olevan tekemisissä kohtalonomaisten ja väistämättömiltä tuntuvien asioiden kanssa, ilmentäväthän solmut kartalla ihmisen suuntaa ja tarkoitusta.

Pimennyksen kertoman seikan ei kuitenkaan tarvitse olla ”paha”. Pimennys on kuin herätys tai kohdevalo siitä oman kartan kohdasta, mikä pimennyksen linjalle osuu. Teknisesti siis ajatella pimennystä akselina, kuten pimennyksetkin tulevat vuorotellen vastapäisiin merkkeihin (välillä tarkka kohta on jo seuraavassa merkkiparissa kuin missä Kuunsolmu kulkee, välillä siinä edellisessä merkkiparissa). Pimennys on ennen kaikkea varmistus siitä, että pysymme tiellä, kiinnitämme huomiomme olennaisimpaan. Huomiota täytyy suunnata kyseiseen kartankohtaan kauan, sillä useimmiten pimennykset tulevat sarjoina suurinpiirtein samoille kartan alueille: tarkka pimennyksen ajankohta ei todennäköisesti kerro tapahtumana pimennyksen merkitystä, vaan kyseistä kartankohtaa tulee miettiä suhteessa pitkäköön ajanjaksoon, esimerkiksi puoleentoista vuoteen. Kukaan ei välty pimennysten osumilta, ja siksi olennaisempaa onkin tarkkailla sitä *milloin* tärkeimmät pimennykset ovat.

Pimennykset nostavat meissä esiin seikkoja ja asioita, joita on tarpeellista tarkastella. Ne eivät aina ole mukavia, mutta jokaisen astrologisen tekijän symboliikasta löytyy kivaakin. Esimerkiksi Auringon pimentyessä (tänä syksynä Neitsyet ja Kalat, sekä loppuasteiden Vesimiehet ja Leijonat) voi miettiä omaa elämänvoimaa, terveyttä ja luomiskykyä, mutta myös näkyvyyttä ja omaa kutsumusta. Pimennys antaa meille herkkyyssjakson elämässä, ja vaikka me puhumme pimentymisestä, tämä onkin käänteisesti enemmän sisäinen valaistus.

Artikkeli on julkaistu Turun Seudun Astrologisen Seuran jäsentiedotteessa

© Tarja Enoranta 2016